

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& viuamus mundi & concupiscentias impietatem vt abnegem⁹ nos & studit
 12 ורוא לך דנכפור ברשעא וכרנינתא דעלמא ונחא
 Dei & cum timore & cum iustitia cum castitate hoc in seculo
 בעלמא הנא בנכפותא ובכאנותא וברחלת דאלהא:
 gloriz & manifestationem benedictam spem expectamus dum
 13 כד מסכינ דסכרא כריכא ולגלינא דתשבוחתה
 animā suā dedit qui ipse Christi Iesu & uiuificatoris nri magni Dei
 דאלהא רבא ומחינן ישוע משיחא: 14 דרו יהב נפשה
 nouū populū atz suæ & purgaret nos iniquitate omni ab vt redim. nos pro nobis
 חלפין דנפרקן מן כל עולא ונדכין לנפשה עמא חדתא
 mādato nrō cū oī & argue & adhortare loquere hęc honorū operū qui stud. esset
 דחסם בעברא טבא: 15 הלן מלל ובעי וכן ככל פוקרן
 te despiciat homo neque
 ולא אנש נבסא כך: קפלאון נ

12. Erudiens nos, vt abne-
 gantes impietatem & secu-
 laritatem desideria, sobrietē, & ius-
 titiā, & piē viuamus in hoc se-
 culo,
 13 Expectātes beatam spem
 & aduentum glorię magni
 Dei, & Saluatoris nostri Iesu
 Christi:
 14 Qui dedit semetipsum
 pro nobis, vt nos redimeret
 ab omni iniquitate, & munda-
 ret sibi populū acceptabilē,
 sectatorem, bonorū operum.
 15 Hęc loquere & exhorta-
 re, & argue cum omni im-
 perio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

1 והויתר מעהד להון דלרשא ולשליטנא נשתמעון
 hominē & contra bonum opus ad omne parati & vt sint & subditi sint
 ונשתעברון ודנהוון עתידין לכל טוב: 2 ועל אנש
 & in omni mansueti sint sed pugnaces sint neque blasphemēt nō
 לא נדרפון ולא נהוון מתכתשין אלא נהוון מכיכין ובכל
 nos etiam hominis filios omnes erga benigni sint re-
 מרם נהוון בסמותהון לות כלחון בני נשא: 3 אוי הנן
 eramus & errātes obediētia & sine eramus ratione sine principio a enim
 ניד מן קדים דלא רעינא הוין ודלא פיסא וטעין הוין
 & inuidia & in malitia varijs concupiscentijs eramus & seruientes
 ומשעברין הוין לרגינתא משחלפתא וכבישותא ובחסמת
 eum eram⁹ odio psequētes vnū vnus etiā eram⁹ & exosi eramus versantes
 מתהפכין הוין וסנאיין הוין אף חד להד סנין הוין: 4 כד
 non Viuificatoris nostri Dei & misericordia benignitas patefacta est autē
 דין אתגלית בסימותה ומרחמנותה דאלהא מחינן: 5 לא
 viuificauit nos ipsi per cōmiserationē ipsi sed quæ fecim⁹ iustitię per opera
 בעברא דדוקותא דעברן אלא כרחמיה דיליה אהין
 Sanctitatis spiritus per renouationē denuo quæ generationis per lauacri
 בסחתא דמולדא דמן דריש בחורתא דרוחא דקודשא:

1 ADMONē illos princi-
 pibus & potestatibus subdi-
 tos esse, dicto obedire, ad o-
 mne opus bonū paratos esse:
 2 Neminem blasphemare,
 non litigiosos esse, sed mo-
 destos, omnem ostendentes
 mansuetudinem ad omnes
 homines.
 3 Eramus enim aliquando
 & nos insipientes, increduli,
 errantes, seruientes desiderijs
 & voluptatibus varijs, in ma-
 litia & inuidia agentes, odi-
 biles, odientes inuicem.
 4 Cū autem benignitas
 & humanitas apparuit Sal-
 uatoris nostri Dei:
 5 Non ex operibus iustitię
 quæ fecimus nos, sed secun-
 dum suam misericordiā sal-
 uos nos fecit, per lauacrum
 regenerationis & renouatio-
 nis Spiritus sancti,

12 και εν τωτω ημεις, ινα εδιδασκαληθημεν τω σωτηριου, και τις καταμαρτυρησεται, ομοιωσας, και εδιδασκαληθημεν, και
 εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 13 εδιδασκαληθημεν τω σωτηριου, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 14 εδιδασκαληθημεν τω σωτηριου, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 15 τω σωτηριου, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 Κεφ. γ.
 1 Ιππομνημονια αυτην εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 2 μηδεν βλασφημειν, αμαρτιας, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 3 ημεν εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 4 οτι δε η δικαιοσυνη ημεν η φιλανθρωπια εστιν αυτην
 5 ινα εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και
 ημεις, εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και εδιδασκαληθημεν, και

6 Quem effudit in nos abunde per Iesum Christum Salvatorem nostrum:
 7 Ut iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitæ æternæ.

8 Fidelis sermo est: & de his volo te confirmare: ut current bonis operibus præfelle, qui credunt Deo. Hæc sunt bona & vitia hominibus.

9 Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis devita: sunt enim inutiles & vanæ.

10 Hæreticum hominem post unam & secundam correptionem devita:

11 Sciens quia subversus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus.

12 Cum misero ad te Arteman aut Tychicum, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare.

13 Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte, ut nihil illis desit.

14 Discant autem & nostri bonis operibus præfelle ad vitia necessarios, ut non sint infructuosi.

15 Salutant te qui mecum sunt omnes. Saluta eos qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

Vitificatoris nri Christi Iesu per manum opulente super nos que effudit
 וְיֵשׁוּעַ עֲתִירָאִית בִּיד יֵשׁוּעַ מְשִׁיחָא מַחֲיִינָן
 que in æternum vitarū per spem heredes & simus iustificemur: ut per gratiam
 וְנִשְׁבָּוְתָה נְדָרָק וְנִהוּא אִירְתָּא בְּסִבְרָא דְחַיָּא דְבַעֲלָם
 בְּזִמְנָא הַיְמָנָא וְנִהוּא אִירְתָּא אֲנָא דְאָף אַנְתָּ הוּיָת
 ijs bona opera ad faciendum illis ut curæ sit eos confirmare
 סְבִיר לְהוֹן דְּנִתְבְּטַל לְהוֹן לְמַפְלַח עַבְדָּא: טְבָא אִילִין
 hominis filijs & vitia quæ bona sunt hæc in Deum qui credit
 וְזִמְנָא בְּאִלְהָא הַלּוּן אֲנִין דְּטָבִין וְמוֹתָרִין לְבְנֵי נִשְׁיָא
 & à genealogiarum fabulis & à stultis autem quæstionibus
 מְבַעֲתָא רִין סְכִלְתָּא וְכִן תְּשַׁעֲיָתָא דְשִׁרְכְּתָא וְכִן
 non est enim utilitas: recede scribarum digladiationibus & contentiones
 וְכִן חֲתוּשָׁא דְסִפְרָא אֲשִׁתְּאֵל יוֹתָרִין נִיר לִית
 sunt & vanæ
 בְּדוּן וְיִטְקִין אֲנִין: מִן נְבָרָא דְרִסְיוּטָא מִן בְּתַר הַדְרָא זְכָן
 quod is sciens & esto recede cum tu quo moneri hinc
 וְחִיָּתִין וְדִמְרָא אַנְתָּ לְהָ אֲשִׁתְּאֵל: וְהוּיָת יָדַע דְּכִן
 eum animā suā cōdēnat & ipse & peccator est periclitus est quæ
 וְכִמְנָא הוּ מַעֲקָם הוּ וְחִטָּא וְהוּ חֵיב נִפְשָׁא: מָא
 tibi sit curæ Tychicum aut Arteman ad te misero
 וְהוּיָת לִוְחָ דְּאֵרְטִמָּא אִו לְטוֹכִיקוֹס נִתְבְּטַל לְךָ
 ut hibernem in mēte mea posui enim illie Nicopolim ad me venire
 וְזִמְנָא לִוְחָ לְנִיקוֹפּוֹלִיס תְּכַמְן נִיר סְמַת בְּרַעֲיָנִי דְאִסְתָּא:
 eos ut deducas tibi curæ sit Apollo & de Scriba autem Zenam De
 עַד וְנִירִין סִפְרָא וְעַל אִפְרוֹ נִתְבְּטַל לְךָ דְתִלְוָא אֲנִין
 eis deficiat non & aliquid vobis
 עֲבִיר וְזִמְנָא לָא נִחְסֵר לְהוֹן: וְנִגְלַפּוֹן אָף אִילִין
 que necessaria sunt in negotijs bona opera operantes ut sint: sine quibus
 וְיִין אֲנִין דְּנִהוּוֹן פְּלַהוּן עַבְדָּא טְבָא כְּעַבְוֹתָא דְאִלְעִין
 illi omnes pro pace tua postulant fructu sine sine
 וְאִין נִהוּוֹן דְּלָא פְּאָרָא: שְׂאִלִין בְּשִׁלְמָךְ כְּלִהוֹן אִילִין
 nos qui diligunt eorum omnium pro pace postula sine qui
 עֲבִיר אֲנִין שְׂאֵל בְּשַׁעֲטָא דְבִלְהוֹן אִילִין דְּרַחֲמִין לָן
 amen vobis oib'cum gratia
 וְנִתְבְּטַלָּא טִיבּוֹתָא עִם כְּלָכוֹן אֲמִין:

NOVUM
 TESTAME
 TUM
 A.
 IV. et al.

6 ὅς ἐχέει ἐφ' ἡμᾶς πλοσίως θῆσ' ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. 7 ἵνα ἀπολαύσῃτε τὴν ἐπιτοίαν
 κληρονομοῦ ἡμῶν ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ζωῆς αἰώνιας. 8 πιστὸς ὁ λόγος: καὶ περὶ τούτων βούλομαι εἰς ὑμᾶς
 ἵνα φρονήσῃτε καλῶς ἐργάζεσθε ὅτι πιστεύσατε τῷ θεῷ. τὰ καλὰ καὶ ὡφελήματα τῆς ἀπορίας
 9 μωραὶ δὲ τῆς διανοίας, καὶ ἡμιλογίαι, καὶ ἔρις, καὶ μάχαι, τοιμακάς περὶ τῶν λόγων τοῦ θεοῦ, οὐκ ἔστιν ὠφελῆμα ἰσχυρῶς
 10 αἴρεσις καὶ ἀντιρροπὴ μὲν μίαν καὶ δευτέραν ἡθεσίαν παραμένει. 11 εἰδὼς ὅτι ἅπασαν τὴν ἰσχυρῶς
 ἀμύνησιν ὁ ἀποκατάκειται. 12 ὅταν πᾶσι τοῖς Ἀρτεμῶν σὺ καὶ Τυχαῖοι, ἀπολαύσατε τὴν ἐπιτοίαν
 κληρονομῶν ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ζωῆς αἰώνιας. 13 Ζηλοῦσθε τὴν νομίαν, καὶ Ἀπολλῶν ἀπολαύσατε τὴν ἐπιτοίαν
 αὐτοῦ πῶς λέγει. 14 μὴ διακρίνατε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐργάζεσθε ὅτι πιστὸς ὁ λόγος: καὶ περὶ τούτων βούλομαι
 εἰς ὑμᾶς ἀκαρπῆς. 15 ἀσπάζονται σὺ καὶ ἐμοὶ πάντες. ἀσπάζου ἅπασαν τὴν φιλίαν τὴν ἡμῶν ὡς πιστὸς ὁ λόγος.
 καὶ τῶν ἡμῶν. ἀμῶν.

Ad Titum

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

